

מסורת הש"ס

(א) זכרים כ"ב (ב) (מיספחה)
מנחות פ"י ה"ג, ג) מנחות
כ"ג (ד) [לקמן חג:]
(ה) כס"א: חלק, ו) (דברים כו),
ז) י"ל (ימחות פ' הערל דף
ע"ג).

הגות הב"ח

(ב) גמ' אפילו חתם דבי
השחור רבי אדר' ויש ועל
הזהר מוסק: (א) ויש ועל
עולה שון קשר שמה ופלא
(ומשקל ענין) חל'ת' וי"ב
רש"י לא גרס ליה: (א) רש"י
דבי מלך חששתי מ' כן
האילן למחנה קדושת דמקן
נחמתי ופירי: (א) ד"ה חף
כן האילן מי שמן האילן
למחנה לא שמו צמח
מזבח: (א) ד"ה השחור צי
מי' חף חמיר וי' אפסוד
דדבי ומשקל: חל' (ו) ד"ה
חל' חן וי' נקמה חלק
למני שכל המה: (א)

רבינו חננאל

[illegible]

ראשו לדרום ופניו למערב, או
ההיכל במערב. גזירה שמא יש
וכו', ומתודה על חטאת עון חס
עצוב

אמר להם הממונה

מִן מֵאֵן שֶׁמֶסֶס לִי דֹאמֶר בֵּין אוֹלָם וּלְמוֹצָא. קָרִי נִפְּחָן לִשְׁמִיעוּת קִדְשִׁי קָדְשִׁים מִחֵי פֶתַח הַהֵיכָל וּלְנִפְּחָן בֵּין הָאוֹלָם לְמוֹצָא (א) דַּחַן בְּמִתְנִי וּמִפְּרֹו הִי עוֹמֵד בֵּין הָאוֹלָם לְמוֹצָא וְתַנּוּ בְּפֶרֶק דְּלִקְטָן (דף מ:א):

גמ' מאן שמעת ל' דר צפון רבי אלעזר בר רבי איזוהי צפון מקץ של העזרה וכנגד כל המזרח יוסי ב' יהודה ר' אבין בין האולם ולמזבח דריסת רגלי הכהנים ישראל אבל מן החללים שפסול לימא רבי אלא רבי אפילו תימא אדרבי יוסי ב' יהודה ב' רבי שמעון לא מוסר

א"ר ויהי מקומו
רבי אלעזר ברי שש
מזבחי ולכותל אריז מא
חולשא דכהן גדול ל
דכהן גדול: ראשו
היכי משכחת לה אמר
ונוקמיה להדיא אמר
גללים תנו רבנן ^גבב
בצפון ופניו למערב
ופניו למערב ומניה
קרנות של זבחי: ורבנן
בינו לבין הזבחי ומתורו
ועל אשם עון אשם
שכחה ופאה ^אומע
הגלילי רבי עקיבא
באה אלא על עשה
לעשה במאי קא מ

הוא דמוסיף לה חבל דרבי אלעזר לית ליה אפשר לומר כן המרוחק
בשר והמקורב פסול: אכן הכי קאמרינן. כלומר הא ודאי פשיטא

וְדַרְבֵּי נָמִי אֵינִי יוֹדֵה בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְנוּחַ כְּפֹן הַזֶּה דְּקָא אֲמַר
 וְשִׁמְכִיר לֵב כְּפֹן הָעוֹרָה דְּאִי כְּרִי לִמֵּה לִי קְרוֹיָה לְבִין הָאוֹלָם
 וְלֵאלֹהֵי רַבִּי אֲלַטֹּר כְּרִיבִי שְׁמֹעוֹן נֹקְמִיָּה בֵּין כּוֹסֵל מוֹנֵה אֲפֹסֹת
 מִשְׁתַּחֲוֵה הָאֵם הוּא: אֵלֶּה אֵינִי לֶךְ מִיְמִיר. אֲמַלֵּי מִקְרֵב לִי
 וְיִרְחֹק: לְרַבִּי נָמִי. אֲשֵׁי: דְּכֵל עוֹרָה כְּשִׁירָה כְּפֹן שְׁלֵה מִקְרֵב לִי
 שְׁפִי לְהִיכֹל: שְׁמָא יִרְבֵּין בְּלִילִים. וְגַמְלֵי הוּא לְהִרְאֹת בֵּית הָרִישִׁי
 וְזִנְו שְׁלֵה כְּנֵגֵד הַמְּנוּחַ שְׁאִינוֹ מוֹשְׁכִי לְעַד דְּרוּם לֵב אֹרֶךְ
 מִמִּיתֵי קִדְשִׁי: עוֹמֵד בְּאֲפֹסֹת. שְׁקִדֵּשׁ שְׁטֵינִן עוֹמֵד עוֹמֵד:
 וְיִרְוִי לְמִשְׁחָה: עוֹן חֲטָאָה. אֲזִינֵי חֲטָאָה שְׁאֵל מְרִילֵי: וְעַל עוֹלָה
 מִנְּמָנוּחַ (וְיִי) וְלֵא גְרַסְיִין כִּה מִשְׁחָה עֵינִי דְּהָא יֵשׁ לִי וְיִדְיוֹ וְגַם נִתְמַחֵי
 שְׁמֵהּ: רַבִּי עֲקִיבָה אֹמֵר אִין עוֹלָה כְּאֵל כּוֹ. עֲשֵׂמָה מִפְרַשׁ כִּה
 אֹמֵר אֵם עַל לֵא מִשְׁחָה הָרִי עֵינֵשׁן אֲמֹר מִלְּקוֹת הֵא אִין עוֹלָה

ממא בעוקס ראשו של פר. ולמה לא היה מעמידו אחריו (למזבח וראשו) למערב שפת
 יך גללים. ת"ד כיצד סומך הובח, עומד בצפון ופניו למערב בעוקס והסומך עומד כמזרח
 ות על אשם עין אשם ועל עולה עין לקט שכחה ופאה ומעשר עני דברי ר' יוסי הגלילי. ר'
 אומר אין עולה באה אלא על עשה ועל לא תעשה שניתן לעשה.

פרק שלישי יומא

לו.

נִזְקֵמִיָּה בֶּן הַזֹּהֵב וְיִצְחָק. תִּמְהָ מֵאִי קֶסֶד דְּהַמְקַשָּׁה דְקֹאֲמֵר
לִימָא דְלֹא כְרֵבִי כִּיּוֹן דְּלִרְיָא בְּרִישׁ נְמִי קֶשֶׁה טַקְמִיָּה
בֶּן הַמֶּזֶחַ כּוּלֵּי וִישׁ לֹמֵר דֶּסֶד דְּכִנְלֵתָא לִרְיָא בְּרִישׁ כִּיּוֹן דַּעַל יִדְךָ
הַמֶּזֶחַ הוּא מְקוֹס נִסְפִין וְעִבְדוּתָא וְשׁוֹמְרוֹת לֹא מִקְמִיל לִיה הָאֵם שֶׁאֵין
לָהּ מִשְׁכָּב עִם אִישׁ אֶל מִשְׁכָּב עִם אִשָּׁה וְעוֹלָם עִם אִשָּׁה

נשם מקומו של חורבן ארץ ישראל
יריבין גללים ופלא המנוחה בגוריה
אכל לר' לוקמיה רחוק משם אכל
הפסח ומכל מקום מהדר ליה דשמי
הוא עדיפא לאוקמיה אכל המנוחה
מלקדו כל כך להיכל אלא משום
חולשא דכח גדול:

ומעשר עני. לא ידענא אמאי לא גרס ליה רש"י דלף על גב דתוספתא דמנחות וילא דילמא ברייתא אחריני היא וילא משום דיש לו ידיו כדכתיב וגם נתחיו ללו לבר וגו' מ"מ כיון דאין לו ידיו כפי עצמו אלף אגב משאן שני ידיו מרומה מותרה עליה כפי עצמה כדתנן במסכת ביכורים (פ' ד' פסוקה ב) ומייתי לה בפרק (י"ה) (ההגד ט' נב) ובמסכת מעשר שני (פ' טז פסוקה ב) תנא וגו' נתחיו לברכות את התרומה וכו' להכי מתודה נמי עון מעשר עני על העולה ועוד דלדיו דהתם היינו כשעשה כדן והכא מתודה עון מעשר עני:

על עשה ועל לא תעשה שניתק
 לעשה. לא ידענה אמאי לא
 קא חשיב כל לאוי דלא לקו עלייהו
 כגון לא שכללותו ולא שאין לו
 מעשה ונראה לו מדמבי (וקרא א)
 ונראה לו משמע שיש לו מקנה ורואי
 נמקס אחר והיינו עשה שצדו לתקן
 לעשות סוכה ותפילין ויוצא צדן ואם
 עבר יום או יומים עולה מכפרת עליו
 וכן לא תעשה הנתק לעשה וכן עליו
 חייב מיתות ועל חייב כריתות וחייב
 לאוין חמורין היתה מכפרת אלא שיש

לכן כפרה אחרת שעושהן אמור חבל הני אין להם ריטוי ומקנה במקו' אחר:
לאו

י' לימא דלא כרבי הכי קשיא לן דמנא דמתניתין לית ליה דרבי
למונח ונוקמים בחלק לפיכך (א) דכל השווה בזהם מוקם שיריה:
לכולם שורה לפיכך. דהא לכולי עלמא עיקר קפון דרבי המוצה
היה: הפסח מולאף דכסן. אלא יכבד עליו משוי מוקם דהס
לדא דמנא משום חולאף דכסן: ונוקמים להדיא. אחורוי למונח
לוי לדא המוצה והכי שפיר טפי להיות וצנו לפסון ויראש לדרוס
דור אלא שיהא מקמא גופו בין האולם ולמונח: **כילד שומר**. כל
ענין למעבר. ואחורוי למונח: **הספוק**. הכעלים: **עומר כמורה**.
שפון לקט שעה ופסח. שפון לקט ידיו. הכי גרסינן על במספחא
והי (א) זה מעשר ראשון ליתוס ולאלמנה זה מעשר עני ומעשר שני פ"ה
מפסח על מה עולה בזה אפ"ל על כריתות ומיתוס כ"ד הכי עושין
הי אלא על עשה ועל לא תעשה שיתקם לעשה שפון לוקין עליו:
דלא

וְעַתָּה דָּעָה לֹא אֶחָד אֶרְעָה לְאֶקְרוֹנִי לְהִיכֹל (שם). אֵלֶּא מֵאִי ר"א בְּר"ש הָיָא. וַיִּמְשֹׁל דְּלֹא
לְשִׁיטָה מִתְּחִיל מִמֶּנִּי לִיֵּה לְהֵסֵם. אֲחִי תְּקַשָּׁה קִין דְּהוּבָה מִנִּי לְאֶקְרוֹנִי מִקְדִּי מִנְחָה לְשִׁיטָה עַד כְּוֹתָה ע
(שם). אֵלֶּא מֵאִי אִיתֵּךְ לֶךְ לְמִטְרָא. עֲלֵיהּ מִשְׁוֹם חוֹלְשָׁא דְּכִתְוִן גְּדוּל. שְׁכַל עֲבֻדוֹת שֶׁ עַל
לִיֵּה לְהֵסֵם לְפִי שְׁהוּא צָרִיךְ לְהִנָּסֵם דְּתוֹ לְהִיכֹל וּלְהוֹתָה וְלֹא יִכְבַּד עֲלֵיהּ מִשְׁחֵי הַמּוֹרָה וְהַדָּם (שם). לְר

תום' ישנים

[illegible]

1. ז"ל טולסו.

 Toray

diffusion d'information

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 0

[illegible][illegible]

(א) במקום הזה יש גירסאות שונות בספרים שונים יע"י בש"י. (ב) צ"ל בזה. (ג) צ"ל לכתוב. (ד) צ"ל סתם. (ה) צ"ל עני. (ו) צ"ל לע"פ.

h-Box.com

IT-BOX.com
Judaïsme aux francophones

7.466.03.32 - contact@torah-box.com